

Opinia națională

Săptămânal de opinii, informații și idei de larg interes național

Director: Mioara VERGU-IORDACHE

Anul 22, nr. 678, 22 septembrie 2014, 8 pagini, 1 leu, www.opinianaționala.ro

OFERTA EDUCAȚIONALĂ A UNIVERSITĂȚII SPIRU HARET ANUL UNIVERSITAR 2014 - 2015

Mai sunt puține zile în care vă puteți înscrie la una dintre cele 78 de specializări pentru programul de licență și 40 de programe de studii universitare de master, oferite de 24 de facultăți din cadrul Universității Spiru Haret! Universitatea Spiru Haret oferă studenților și masteranzilor, în cadrul proiectelor derulate, programe de pregătire profesională, instruire sau stagii de practică, la absolvirea cărora primesc subvenții și premii substanțiale!

paginile 2 și 3

19 - 20 septembrie 2014 - Universitatea Spiru Haret a fost gazda unor importante EVENIMENTE ȘTIINȚIFICE INTERNAȚIONALE

Universitatea Spiru Haret - prezentă la *International Multidisciplinary Scientific Conferences on Social Sciences and Arts - SGEM*

În perioada 1-9 septembrie 2014 s-a desfășurat, la Albena, în Bulgaria, *International Multidisciplinary Scientific Conferences on Social Sciences and Arts - SGEM 2014*. Universitatea Spiru Haret a onorat invitația organizatorilor SGEM 2014, participând, pentru prima dată, la sesiunile științifice de prezentare și dezbateri.

pagina 6

- a VII-a conferință anuală *EUROMED*, online cu EMRBI Kristiansand Norvegia, virtual track: *Social Innovation Facing Bio Economics*;
- primirea de către prof. univ.dr Carmen Costea, prorector al Universității Spiru Haret, a domnilor Te-Kuang Chou, decanul Colegiului de Afaceri, și Yung-Peng Wnag, decanul Institutului de Afaceri, de la Universitatea de Știință și Tehnologie din Taiwan;
- masa rotundă *Progrese în afaceri și Cercetarea doctorală în economie*, cu participarea cercetătorilor de la ASE. Oaspeții, reprezentanți ai Universității Hyperion, Academiei de Studii Economice, Academiei Române, precum și din partea Societății Naționale Alexandru Lăpușneanu, au fost întâmpinați, din partea Universității Spiru Haret, de prorector prof. univ. dr. Carmen Costea.

Foto: Mihăiță ENACHE

Școala Superioară Comercială Nicolae Kretzulescu

PREUNIVERSITARI

Școala Superioară Comercială Nicolae Kretzulescu din București este binecunoscută în spațiul învățământului românesc, prin calitatea procesului instructiv-educativ, prin calitatea elevilor și a absolvenților. Elevii nu par a fi nemulțumiți că disciplina și exigența sunt la ele acasă! Poartă uniformă și o fac cu mândrie. Nu îi deranjează. Gândesc cu maturitate (surprinzătoare?) realitatea zilelor de azi. Sunt la curent cu ceea ce întâmplă, apreciază cu luciditate, oferă soluții, cu prospețime. Înțeleg care ar trebui să fie cuvântul de ordine în societatea românească: implicare.

pagina 4

CURSURI DE LIMBA CHINEZĂ, nivel elementar și mediu cu profesor nativ din cadrul Institutului Confucius Beijing - China. **Înscrieri imediate, etaj 2, camera 207**
Cursurile se desfășoară în perioada octombrie-iunie

CURSURI DE LIMBA CHINEZĂ, nivel elementar și mediu cu profesor nativ din cadrul Institutului Confucius Beijing-China. **ÎNSCRIERI IMEDIATE**

E-mail: ushcls@spiruharet.ro
Web: spiruharet.ro/centrul-de-limbi-straine
Tel.: 021.314.39.03 (L-J: 8-16, V: 8-14)

Tichie de mărgăritar

Mioara VERGU-IORDACHE

Se aude că o treime dintre cei care ne conduc, la diferite niveluri, și-au trimis/și trimit copiii să se instruiască în străinătate. Cei care au bani se duc să-și trateze suferințele în străinătate. Cumpărăturile, cine poate le face la Milano sau în alte capitale ale modei. Concediile, tot mai mulți și le petrec pe cele coaste azurii. Adică, revenim unde am fost odată. Democrația este atunci când poporul bea șampanie prin reprezentanții ei! Și-atunci, de ce ne mai mirăm că sistemul de educație din România este cum este?! De ce suntem oripilați de sistemul de sănătate? Ce așteptăm să ne ofere minunatele zone turistice ale României? Ne descoperă străinii frumuseți fără egal, tradiții culturale, clădiri și obiecte de patrimoniu și ne mirăm ca... la poarta nouă. Ce ne lipsește? Înțeleg că tichie de mărgăritar. Tabletele. Că telefoane mobile are tot poporul, chiar dacă, într-un procent important, nu ar avea la ce priză să-l încarce, din lipsă de electricitate, și le cam cade din buzunarele rupte când le chiorăie mațele... E adevărat că bogatul nu-i crede săracului! Atunci de ce să-i creadă săracul bogatului? Sărăcia nu-i un viciu și nici bogăția vreo virtute, atunci când nu ești singur vinovat pentru sărăcie și când bogăția ai moștenit-o sau ai obținut-o prin furt, prin necinste. Dar dacă singur nu poți și nu ești ajutat să muncești să ieși din sărăcie, viciul este al aceluia care sunt puși să găsească soluții pentru aceasta. Dar dacă aceștia trăiesc în altă lume, când au ajuns să creadă că totul li se cuvine... Știți, în secolul trecut circula o glumă: reprezentanți ai mai multor state discutau cum să ajute o țărișoară aflată în necaz: unul zicea că-i face o fabrică, altul o școală, altul un spital, dar cuplul prezidențial românesc a decis să le facă... o vizită. Nu-i secolul prea departe, bag seamă, și nici mentalitatea! Un proverb din înțelepciunea chineză (cine a fost în China ar fi putut să-l audă și să înțeleagă!) spune că „stălpul cât ar fi înalt tot de la pământ începe”. Adică, până la tablete, trebuie curent electric, gaze, canalizare, locuri de muncă, hrană sănătoasă pentru copii, școli salubre, cadre didactice bine pregătite și bine plătite, manuale, rechizite... Și mult bun simț și patriotism.

PREUNIVERSITARIA

La doar câteva zile de la începutul anului școlar, un grup de elevi de la Școala Superioară Comercială Nicolae Kretzulescu ne oferă o adevărată lecție de viață. Fără inhibiții și ipocrizii, acești adolescenți abordează subiecte grave, formulează răspunsuri, de la nivelul subiecților procesului educativ românesc. Dacă ar fi ascultați mai des, *altă făină s-ar măcina la moara noastră!*

Lecție deschisă susținută de elevi de la Școala Superioară Comercială Nicolae Kretzulescu

Cultură, educație

De mici ni se spune:

Plecați din țara asta că nu aveți ce să faceți aici, nu există industrie, nu există viitor!

• **Cristina Nicolae:** După întrebările pe care le adresezi și răspunsurile pe care le oferi dovedești ce nivel de cultură ai. În România nu poți schimba totul radical; dacă dorești culturalizare, trebuie să fii conștient de faptul că acest proces durează, nu se face peste noapte.

• **Andreea Ioniță:** Cred că este prea puțină cultură, educație. Până la urmă, noi, tinerii, nu știm de unde să ne luăm reperele. Suntem debusolați. Din păcate, cultura nu se promovează așa cum ar trebui, nu se promovează adevăratele valori. Modelul, pe care ar trebui să îl aibă un tânăr în zilele noastre, nu este cel al tânărului care câștigă bani cu orice preț și pentru care contează doar o mașină mare.

• **Mihai Ioniță:** Cultura din România cred că se degradează pe zi ce trece, pentru că am ajuns într-un impas al educației noastre, dar și al tradițiilor, și am început să ne pierdem bagajul acela de valori, pe care l-am avut cândva. Nu se mai ține cont de satul românesc, chiar dacă am mai văzut prin Transilvania cum se construiesc casele; costumul nostru popular încă se mai păstrează, dar foarte puțin. Dacă o persoană ar veni în România și nu ar trece prin acele sate, cum sunt cele de pe lângă Sibiu, nu ar ști că noi avem această cultură, că avem aceste tradiții. Din câte am înțeles, și în Moldova se mai păstrează tradițiile, în rest le pierdem. Aceste valori trebuie conservate urgent, însă aici apare o problemă: cea a tinerilor din ziua de astăzi. Pe noi nu ne mai interesează aceste valori, pur și simplu am ajuns să ne gândim doar la evoluție, la tehnologie, pur și simplu nu ne mai interesează cine am fost și ce am făcut. O opțiune în acest sens ar fi să educăm tineretul astfel ca acesta să cunoască toate aceste aspecte ale culturii noastre, ale tradițiilor noastre și să păstrăm valorile care ne-au mai rămas.

• **Ana Maria Turcu:** Nu știm să comunicăm. O să fim acaparați de internet. Noi de acum nu mai comunicăm, stăm unul lângă altul și vorbim prin mesaje. La acest lucru se adaugă programul pe care o să-l avem: școala, serviciu, acasă, internet, somn. Acesta este viitorul spre care ne îndreptăm. Știu, sună îngrijorător, dar acesta este adevărul. Ca viitorul să sune bine, ar trebui să începem cu generațiile mici, pentru că pot fi modelați mult mai ușor decât adolescenții.

• **Ioana Sabina Dumitran:** În ceea ce privește cultura, inclusiv tradițiile, aș vrea să contrazic unii colegi ai mei, dând câteva exemple din Europa: în Scoția se purta pe vremuri kilt, însă acum nu se mai poartă cineva kilt-ul decât la ocazii speciale. Asta nu înseamnă că și-au uitat tradițiile. Pur și simplu, au evoluat. Și noi am evoluat, de asemenea. Oare și-ar imagina cineva toate persoanele din România îmbrăcate doar în costume populare? Cred că nu. Pentru ce? Ca să nu ne uităm tradiția? Cultura noastră este deja bogată. Că nu știm să apreciem și să scoatem acest lucru în evidență, cum fac alte țări, asta este cu totul o altă poveste. Tradițiile nu se uită. Să vă mai spun ceva: La noi, toată lumea uită. Noi nu suntem patrioți, adică de mici ni se spune: *Plecați din țara asta că nu aveți ce să faceți aici, nu există industrie, nu există viitor!* Dacă nu ne educăm sau dacă nu ne educă cineva în sensul că dacă nu se schimbă ceva, acum, degeaba se amână spunându-se că poate generația viitoare va fi altfel și niciodată nu se va mai face nimic. Partea cea mai urâtă este că și noi greșim lăsând lucrurile așa cum sunt, pentru că ne-am obișnuit cu răul.

Modele. Repere

• **Cristina Nicolae:** Reperul principal ar fi părinții – ei ți-au dat viață și este clar că vor pentru tine o viață mai bună decât au avut ei. Orice părinte își dorește acest lucru pentru copilul său. Al doilea reper îl reprezintă profesorii. Dacă ei nu au răbdarea necesară să îți explice, chiar dacă este nevoie ca profesorul să explice de 50 de ori, până înțelege elevul degeaba mai mergi la școală. Contează extrem de mult și anturajul, care, din păcate, de cele mai multe ori, are o influență negativă. Spre exemplu, am fosti colegi dintr-o VIII-a, pe care i-a stricat anturajul din București (eu sunt din Ilfov). Am prieteni care fumează, însă eu nu fumez.

• **Mihai Ioniță:** În prezent, valorile noastre nu sunt clare, adică, desigur, sunt părinții, profesorii, dar, momentan... doar atât. Totul este incert și trăim cu această senzație de incertitudine.

Cu uniformă, fără uniformă...

• **Andreea Ioniță:** În unele școli uniforma există. Nu cred că uniforma reprezintă o problemă deosebită. Aceasta există, chiar și diferențiată în funcție de școală, pentru că nu cred că ar trebui să fie toți la linie, dar, în același timp, mie îmi place uniforma pe care o am. Nu vreau să sune ca un clișeu ce spun acum, dar mi se pare că ne diferențiem unii de ceilalți și nu e nici așa de îngrozitoare. Cred că puțină disciplină nu ne încurcă și, în același timp, cred că nu ar trebui să fim toți la fel, ci fiecare liceu să aibă o uniformă proprie.

• **Mihai Ioniță:** În momentul de față, uniforma școlară este destul de contestată pentru că a fost scoasă din școli după 1989 și noi ne-am obișnuit să mergem cu ce haine vrem la școală. Dar, pe de altă parte, uniforma ascunde diferențele sociale dintre elevi, un lucru deloc de neglijat în cadrul societății. Cred că toate școlile ar trebui să aibă uniforme.

Manuale școlare digitale?

• **Cristina Nicolae:** Manualul digital este oarecum mai bun pentru că ai mai multe avantaje. Dar dacă ne gândim că sunt localități, școli care nu au apă, curent sau încălzire, mi se pare foarte mult. Dar noi ne aflăm într-o școală din București, care este de top, astfel că sunt de acord cu această măsură. Sunt de acord și, în același timp, sunt și împotriva unui astfel de manual, deoarece elevilor de la clasele I – IV nu poți să le dai tableta în mână pentru că sunt foarte mici. Este drept că în secolul informaticii copiii de la grădiniță au telefon, însă acest lucru mi se pare o aiureală totală. Sunt de acord ca tabletele să fie introduse la liceu, dar nu obligatoriu.

• **Andreea Ioniță:** Nu este lucrul de care învățământul românesc are nevoie. Cred că este o chestie care doar va lua ochii copiilor în primă fază. Știu că informația pe care o citești de pe un ecran nu se duce în aceeași parte a creierului cu locul în care, în mod normal, s-ar duce informația dacă ai citi-o dintr-o carte obișnuită.

• **Mihai Ioniță:** Anul trecut am fost inclus într-o testare a acestui manual în liceu. Este o problemă care are avantaje direct proporțional cu dezavantajele. Astfel, printre avantaje se numără accesul mult mai ușor la informație, însă ai nevoie de un device (laptop, calculator, tabletă), pe care

nu toată lumea și-l permite. O soluție ar fi să se distribuie tuturor elevilor aceste instrumente de studiu. Astfel nu ar mai exista diferențe între aceștia. De cealaltă parte, școlile care nu își permit acest lucru pot crea o diferență foarte mare între elevii din aceeași generație.

• **Ana Maria Turcu:** Pe mine nu m-a impresionat ideea acestui manual digital. Acum am văzut că s-a introdus la clasele mici, la care, deși încă nu știu să citească, copiilor li se oferă aceste tablete. Nimeni nu s-a gândit la vederea acelor copii, care este pusă în pericol de această găselniță a guvernanților. Sincer, nu de aceste tablete avem nevoie. Mai bine ne-ar aduce niște manuale noi cu o structură cu adevărat inteligentă. Bani pot fi folosiți pentru altceva, mai util.

• **Ioana Sabina Dumitran:** Ideea acestor manuale digitale este preluată din afară, numai că cine a gândit asta în România a uitat că noi suntem oricum înapoiați la capitolul Educație. Adică noi nu avem curent în unele sate și se dorește introducerea unor astfel de manuale digitale. Sunt niște lucruri mult mai necesare pentru România decât acest manual digital! Dacă generațiile mai vechi au studiat după manualele clasice, noi de ce nu am putea? Personal, nu văd care este logica acestui proiect.

Facultate fără Bac?

• **Cristina Nicolae:** Din punctul meu de vedere, depinzi de acea „hârtie”, oricât de neimportantă ți s-ar părea, „hârtia” care atestă că ai luat Bacalaureatul. Am mulți prieteni care nu au dat BAC-ul când trebuia, iar acum nu se pot angaja... Nu mi se pare corect față de cei care au luat BAC-ul și au intrat la o facultate. Sincer, nu văd cum ai putea să justifici faptul că ai făcut facultatea, atâta timp cât nu ai BAC-ul luat

• **Andreea Ioniță:** Nu mi se pare o măsură corectă. Dacă nu ai fost în stare să iei examenul de Bacalaureat, cum arăți tu că ai putea să mergi la o facultate și să-ți continui studiile. Nu ești în stare să iei un examen, dar vrei să faci ceva peste nivelul posibilităților tale?!

• **Ana Maria Turcu:** Nu este o măsură corectă. Dacă eu învăț și vreau să am un viitor, logic că mă duc la o facultate. Dar ca unui elev, pe care nu l-a interesat școala, să i se ofere șansa să intre fără BAC la o facultate, să i se ofere o asemenea ocazie, când el nu are toate cunoștințele, nu mi se pare o idee strălucită. În același timp, este și o problemă a sistemului educațional românesc, pentru că, de la an la an, sunt foarte mulți elevi care nu promovează examenul de Bacalaureat. Se pune problema: ce facem cu ei? Chiar dacă mai susțin BAC-ul încă o dată, și tot nu îl iau, ce facem cu ei? Singura soluție viabilă în prezent ar fi ca acești elevi să fie încadrați în școli postliceale, pentru a putea învăța o meserie. Poate că asta îi va interesa mai mult.

Ministru al Educației pentru o zi

• **Cristina Nicolae:** În primul rând, aș da o vacanță! – glumesc. Sistemul de învățământ are foarte multe probleme, astfel că o zi nu cred că ar fi suficientă pentru a găsi o rezolvare la toate. Însă aș începe cu manualele, astfel încât fiecare școală să aibă suficiente manuale, pentru toți elevii.

• **Andreea Ioniță:** Aș lua o serie de decizii care, într-o perioadă imediat următoare, să facă o delimitare clară între profesorii competenți și cei mai puțin competenți și i-aș stimula pentru ca să-și dea mai mult interesul în procesul educațional.

• **Mihai Ioniță:** Pentru a ajuta la păstrarea tradițiilor, aș introduce o materie opțională, care să arate tinerilor care au fost tradițiile noastre. De asemenea, aș reorganiza materia, care, din cauza atâtor experimente educaționale, a devenit îmbăcșită, adică foarte multă materie, de învățat într-un timp foarte scurt. Este o situație în care nici profesorii și nici elevii nu mai fac față.

• **Ioana Sabina Dumitran:** Sunt prea multe probleme care să poată fi rezolvate într-o singură zi. Nu știu... Aș începe cu programa, pe care aș schimba-o astfel încât să fie adaptată cu adevărat cerințelor pieței. Concret, sunt școli în care se pune foarte mult accent pe teorie, în timp ce practica lipsește cu desăvârșire. Problema este că, după liceu, o să ajungi într-o facultate, apoi, după aceasta, o să te trezești la un interviu de angajare unde ești întrebant: Păi ce, nu ai făcut asta la școală? Ba da, vei răspunde, am scris cinci pagini despre chestia asta în liceu, dar nu mi-a arătat nimeni, practic, cum se face. Asta este problema la noi, teoria o tocim, dar practica nu știm nimic concret. Depinde de noi dacă luăm atitudine pentru a schimba mentalități și pentru a pune capăt experimentelor în mediul educațional românesc. Ar trebui ca cineva să se implice cu adevărat în rezolvarea problemelor! Asta lipsește României! Un lucru numit simplu: IMPLICARE!

Mihăiță ENACHE

